

Jeg synes, det er på tide, at man i regeringen og i regeringspartierne overvejer, om det virkeligt er klogt og fornuftigt at stille direkte frem mod et nyt nederlag ved en folkeafstemning, sådan som det skete for den daværende regering den 2. juni 1992. Det er i hvert fald den kurs, som man nu konsekvent har lagt.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Forleden dag var der besøg af en delegation af ungarske parlamentarikere her i Folketinget, og i går var jeg selv i Letland, og begge steder fik jeg spørgsmålet: Går I ind for udvidelsen af EU? Og jeg mente, at jeg med sandheden i behold kunne svare: Ja, Folketingets flertal går ind for en udvidelse af EU med de ti ansøgerlande.

Derefter spurgte man begge steder: Gælder det alle partier i Folketinget? Og så kom jeg noget til kort, for her vidste jeg jo ikke rigtig, hvor man har Enhedslisten.

Jeg spurgte så: Bliver der en folkeafstemning i Ungarn? Bliver der en folkeafstemning i Letland? Og begge steder svarede man ja, og derefter gentog man spørgsmålet: Står alle partier her i Folketinget bag udvidelsen?

Og jeg vil så gerne vide, hvad jeg skal svare disse mennesker, når de spørger mig, og derfor vil jeg endnu en gang spørge hr. Keld Albrechtsen: Går Enhedslisten ind for udvidelsen af EU, hvis der bliver en folkeafstemning i ansøgerlandene?

(Kort bemærkning):

Steen Gade (SF):

Det er lidt i samme boldgade:

Jeg synes, hr. Keld Albrechtsen talte pænt om optagelse af de central- og østeuropæiske lande i EU, men sådan synes jeg ikke melodien har været, en række andre gange vi har debatteret det, og derfor vil jeg spørge, om Enhedslisten rent faktisk er på samme side, som vi er, når vi kæmper for, at EU skal åbne sig så meget som overhovedet muligt, og derfor også støtter det, som vi indtil videre er nået til, nemlig at forhandlingerne skal starte med alle ansøgerlandene på én gang.

For hvis Enhedslisten er på den linje nu, ville det jo være en ekstra styrke, når vi skal give vores minister den rygrad, der skal til i de kommende forhandlinger.

Og hr. Keld Albrechtsen har helt ret i sin beskrivelse af det problem, at der er alt for mange lande i Centraleuropa, som kun er optaget af

Polen, Ungarn og Tjekkiet, og det er bekymrende, og jeg er personlig bekymret for de baltiske lande i det forløb.

Men det, der er vigtigt i vores debat, er, om Enhedslisten er med på at støtte en meget stærk forhandlingslinje fra dansk side.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har jo adskillige gange besvaret det spørgsmål, som hr. Steen Gade og hr. Ove Fich stiller, men jeg vil gerne gøre det igen:

Enhedslisten vil opfordre de østeuropæiske landes befolkninger til at stemme nej til optagelse i EU, ligesom vi opfordrede nordmændene, svenskerne og finnerne til at stemme nej, for vi vil da ikke opfordre nogen til at gå ind i et foretagende, som vi selv ønsker hurtigst muligt at komme ud af, og vi tror ærlig talt heller ikke på, at det vil være til gunst for f.eks. almindelige polakker at blive indlemmet i Unionen.

Men hvis den polske befolkning ved en folkeafstemning bestemmer, at Polen skal være medlem af EU, må vi jo respektere det, for vi respekterer folkenes selvbestemmelsesret, og vi må så anerkende, at de vil noget andet end det, som vi synes er fornuftigt.

Og hvis en ratifikation af en optagelsestraktat sammenkædes med andre ting, f.eks. institutionelle ændringer og stemmевægt, så vil vi stemme imod en sådan traktat. Klarere kan det vist ikke siges.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Så blev jeg ked af det igen, for de pæne ord om Central- og Østeuropa før er jo altså ikke så meget værd, når Enhedslisten ikke vil kæmpe for, at de kan blive til realiteter. Og industriarbejderne i Polen og borgerne i andre central- og østeuropæiske lande ville jo føle sig noget ladt i stikken, hvis det var hovedlinjen fra dansk side.

Jeg mener, at det er en historisk opgave for Europa at åbne sig over for Central- og Østeuropa, og at det er noget, vi må give en prioritering, som ligger langt hinsides det, som man normalt kalder en førsteprioritering. Det er fundamentalt vigtigt for de næste 20 år i Europa, at det her lykkes, og det er fundamentalt vigtigt, at der ikke er nogen lande, der bliver efterladt på perronen og dermed kommer til at stå udenfor.

Det her er altså fundamentalt vigtigt, og så kan man jo ikke stå her og sige, at man vil opfordre borgerne i disse lande til at stemme